

عنوان مقاله:

بررسی نقش زیست محیطی اقلیم براساس شاخص بیکر (مطالعه موردی: شهرستان تبریز)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمدرضا حفطی - کارشناس ارشد، برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

حمزه مرادی مکرم - کارشناس ارشد، برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

صالح برزگر - کارشناس ارشد، برنامه ریزی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد

شقایق دلفان آذری - دانشجوی دکتری، اقلیم شهری، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

آب و هوا بیش از هر عامل دیگر در نوع و شکل زندگی انسان تأثیر دارد و امروزه مطالعات و بررسی های بیوکلیمای انسانی پایه و اساس برنامه ریزی های شهری عمرانی سکونتگاهی معماری جهانگردی و ... است. در این مقاله با استفاده از شاخص بیکر (میانگین درجه حرارت بر حسب سانتیگراد و سرعت باد بر حسب متر بر ثانیه)، داده های موردنظر ایستگاه تبریز از سازمان هواشناسی، سالهای (1987-2005) اخذ گردید. به تعیین مناسب ترین ماه برای گردشگری به شهر تبریز پرداخته شد. نتایج حاصل از این مقاله نشان می دهد که شهر تبریز با توجه به شاخص بیکر از شرایط مطبوع تا سرد و در روز از شرایط گرم تا بسیار خنک و در شب از شرایط خنک تا سرد و با توجه به شاخص دمای مؤثر از شرایط سرد تا خیلی خنک برخوردار می باشد. بنابراین ماه های اردیبهشت تا مهر (6 ماه) از نظر وضعیت گرمایی دارای آسایش محیطی روز بوده و بهترین زمان برای ورود و گردش طبیعت گردان و توریست ها به منطقه مورد مطالعه می باشند.

کلمات کلیدی:

اقلیم، تبریز، زیست اقلیم، شاخص بیکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290332>

